

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Davida Nováka na téma „ Vývoj českého dědického práva s ohledem na omezení autonomie vůle zůstavitele“.

Práce je datována „listopad 2013“ a má 130 stran vlastního textu.

Autor z obsáhlé problematika právní úpravy dědického práva vybral oblast autonomie vůle zůstavitele. Již tento výběr hodnotím velmi kladně, zejména s ohledem na rozsáhlou změnu úpravy dědického práva v zákoně č. 89/2012 Sb.

Autor se velmi správně zabýval tématem metodou historického srovnání, když velmi podrobně analyzuje úpravu obsaženou v ABGB a poté se zabývá postupným omezování projevu vůle po roce 1948.

Z hlediska systematického členění práce mám jen drobnou výhradu k tomu, že téma současné úpravy dědění (tj. v době tvorby) práce předchází analýze historické právní úpravy.

Za zvlášť cennou část práce pokládám, samozřejmě i s přihlédnutím k velmi pečlivě a věcně zpracovaným částem na téma právní historie, část věnovanou autonomii vůle z hlediska nové a v době odevzdání práce dosud neúčinné právní úpravě. Zde byl autor sice omezen zdrojově v podstatě jen důvodovou zprávou a několika časopiseckými články, v práci citovanými, ale osvědčil schopnost teoretické analýzy. Autor se k řadě ustanovení nové právní úpravy vyjadřuje kriticky, například na straně 115 k výkladu § 1589 odst. 2 NOZ či k dědické smlouvě na straně 116 práce. Autor však pouze nekritizuje, ale samostatně hledá výkladová východiska.

Polemický je rovněž názor na straně 82 k přechodnému ustanovení § 3070 NOZ, které ani mě nezbavuje úplně pochybností vyjádřených v autorem citovaném odborném článku.

K práci nemám kritické připomínky, ale zajímal by mě podrobnější názor autora na možnost pořízení ústní závěti podle NOZ.

Práci považuji za velmi kvalitně napsanou srozumitelným právním jazykem s citacemi zdrojů v poznámkách.

Práci proto doporučuji k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 12.12. 2013